

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **FLOMAE s.r.o.**, IČO 02925770
sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Škopkem
sídlem Dukelských hrdinů 59/II, 269 01 Rakovník

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2020, č. j. 313/2020-MZE-11121,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se u Městského soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí vydaného Ministerstvem zemědělství, odborem zemědělských registrů (dále jen „žalovaný“), kterým byla zamítnuta námitka žalobkyně a potvrzeno oznámení Státního zemědělského intervenčního fondu, Regionálního odboru Praha, pracoviště Rakovník (dále též jen „intervenční fond“ či „prvostupňový orgán“), o neprovedení aktualizace evidence

půdy podle uživatelských vztahů ze dne 19. 11. 2019, č. j. SZIF/2019/0593832 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že postup správních orgánů při rozhodování o námitce i právní hodnocení a skutková zjištění jsou nesprávná.
3. Žalobkyně konkrétně nesouhlasí s žalovaným, že ze smluv o převodu není objektivně zjištělný jejich předmět. Podle žalobkyně označení příjmení pronajímatele spolu s uvedením města k identifikaci nájemních smluv postačuje. Správnímu orgánu jsou nadto tyto nájemní vztahy známy z úřední činnosti. Podle žalobkyně správní orgány rezignovaly na aplikaci zásady obsažené v ust. § 574 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“). Pokud měl správní orgán pochybnosti o postoupení práv a povinností ze smluv, měl na tuto skutečnost žalobkyni upozornit a vyzvat ji k doplnění tvrzení a důkazů. Vlastníci pozemků postoupení práv a povinností ze smluv vždy fakticky akceptovali. Žalobkyně nesouhlasí dále s tvrzením žalovaného, že předmětem pachtovní smlouvy ze dne 1. 5. 2016 jsou i posuzované pozemky v k.ú. Pavlíkov a v k.ú. Chlum u Rakovníka, které jsou předmětem již dříve uzavřené smlouvy o nájmu ze dne 10. 8. 2011. Podle žalobkyně rovněž zde měl správní orgán vyzvat žalobkyni k prokázání ukončení platnosti dřívější nájemní smlouvy.
4. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně nesouhlasí s formálním způsobem vypořádání se s námitkou podjatosti pracovníka správního orgánu prvního stupně, který vypracoval prvostupňové rozhodnutí. Skutečnosti, které žalobkyně uvedla, nasvědčují tomu, že daný pracovník nemohl jednat nestranně.
5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na napadené rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou obdobné námitkám odvolacím. Rozsah prověřování existence právních důvodů k užívání zemědělské půdy vyplývá z ustanovení § 3g odst. 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zemědělství“), podle kterého se v řízení o aktualizaci evidence půdy aplikuje ust. § 141 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), kdy ve sporném řízení správním je dokazování založeno zejména na procesní aktivitě účastníků řízení, nikoliv na zjišťování správního orgánu. Skutkový stav správní orgány v daném případě hodnotily zejména na základě předložených důkazů. K nájemní smlouvě ze dne 10. 8. 2011 žalovaný uvádí, že v napadeném rozhodnutí se o ní nezmiňoval. Námitku podjatosti považuje žalovaný za bezpředmětnou, neboť žalobkyně v žádném ze svých písemných podání neuvedla konkrétní důvod údajné podjatosti, a ke tvrzení, že pracovník správního orgánu prvního stupně odmítal poskytnout potřebnou součinnost, žalobkyně nepředložila žádné důkazy. Rovněž z obsahu spisu nevyplývá, že by tento pracovník nejednal nestranně.
6. Při ústním jednání konaném dne 22. února 2022 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.
7. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a věc posoudil takto:
8. Podle ust. § 3g odst. 2 zákona o zemědělství zjistí-li Fond, že ohlášení změny podle odstavce 1 je v rozporu s údaji vedenými v evidenci půdy nebo jiným ohlášením změny, vyzve uživatele,

který učinil ohlášení změny, popřípadě uživatele dotčeného tímto ohlášením k předložení písemné dohody odstraňující vzájemný rozpor nebo k předložení dokladu prokazujícího právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu, a to ve lhůtě stanovené Fondem, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Zjistí-li Fond, že ohlášení změny je nepravdivé nebo neúplné, vyzve uživatele k odstranění vad ohlášení změny, a to ve lhůtě stanovené Fondem, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Při postupu podle tohoto odstavce se použije ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu. Lhůty stanovené v řízení o aktualizaci evidence půdy končí marným uplynutím lhůty stanovené Fondem nebo provedením úkonu ve věci stanovené výzvou posledního z účastníků řízení, jichž se výzva týká.

9. Podle ust. § 141 odst. 4 správního řádu *ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.*
10. Stěžejní shledává soud námitku obsaženou *v prvním žalobním bodu*, kdy žalobkyně nesouhlasí s žalovaným, že předmět smluv o převodu nájemních smluv není objektivně zjiitelný.
11. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:
12. Žalobkyně intervenčním fondu doložila celkem tři smlouvy o převodu nájemních smluv (ze dne 1. 1. 2016, 1. 4. 2016 a 1. 5. 2016).
13. Ze smlouvy o převodu smluv ze dne 1. 1. 2016 soud ověřil, že jejím obsahem je převod nespecifikovaných nájemních smluv z Ing. P. S., r. č. XXX na společnost Farma Pavlíkov, s.r.o., IČ 47546719, co do výše nájemného a podmínek uvedených v nájemních smlouvách. Smlouva byla sjednána na dobu určitou od 1. 1. 2016 do 30. 9. 2016.
14. Ze smlouvy o převodu smluv ze dne 1. 4. 2016 soud ověřil, že jejím obsahem je převod nespecifikovaných nájemních smluv z Ing. P. S., r. č. XXX na společnost FLOMAE s.r.o., IČ: 02925770, co do výše nájemného a podmínek uvedených v nájemních smlouvách. Smlouva byla sjednána na dobu neurčitou, počínaje 1. 10. 2016 s pětiletou výpovědní lhůtou.
15. Ze smlouvy o převodu smluv ze dne 1. 5. 2016 soud ověřil, že jejím obsahem je převod nespecifikovaných nájemních smluv z Ing. P. S., r. č. XXX a společnosti Farma Pavlíkov, s.r.o., IČ 47546719 na společnost FLOMAE s.r.o., IČ: 02925770, co do výše nájemného a podmínek uvedených v nájemních smlouvách. Smlouva byla sjednána na dobu neurčitou, počínaje 1. 10. 2016 s pětiletou výpovědní lhůtou.
16. Prvostupňový orgán při posouzení předložených smluv o převodu nájemních smluv dospěl k závěru, že „...*nejdou platnými právními důvody užívání, neboť se jedná o neurčitá právní jednání, když z jejich obsahu není vůbec zřejmé, které konkrétní nájemní smlouvy (absentuje jejich přesná identifikace např. prostřednictvím označení smluvních stran nájemních smluv, data jejich uzavření, pozemků, které jsou předmětem nájemních smluv apod.) jsou předmětem „převodu“. Označením příjmením, popř. jménem pronajímatelů, někdy jen příjmení pronajímatele spolu s uvedením města (zřejmě jejich bydliště) k identifikaci nájemních smluv bez dalšího nepostačuje. Nelze převádět smlouvy, ale např. postoupit práva a povinnosti ze smlouvy či její části ve smyslu § 1895 a násl. občanského zákoníku. Postoupení však vyžaduje souhlas postoupené strany, který i tak není ve „smlouvách o převodu smluv“ obsažen.....Nadto Smlouva*

o převodu nájemních smluv ze dne 1. 1. 2016 byla uzavřena na dobu určitou do 30. 9. 2016, tj. k datu účinnosti navrhované změny (12. 4. 2017) by již neměla právní účinky.“

17. Žalobkyně v rámci řízení o námitce doložila žalovanému dále „Dodatek ke smlouvě o převodu nájemních smluv“ ze dne 1. 1. 2016, z něhož soud ověřil, že jeho obsahem je převod všech práv a povinností ze Smlouvy o převodu nájemních smluv ze dne 1. 1. 2016 z firmy Farma Pavlíkov, s.r.o., IČ 47546719 na společnost FLOMAE s.r.o.
18. Žalovaný k námitce žalobkyně, že prvostupňový orgán by měl ctít základní východisko při posuzování smluv, dle kterého je třeba hledět na právní jednání spíše jako na platné než jako na neplatné, na str. 5 napadeného rozhodnutí uvedl, že *se nelze ztotožnit s tím, že prvostupňový orgán porušil princip priority výkladu smluv, jelikož ten je uplatnitelný jen tam, kde jsou ve vzájemném konfliktu interpretační alternativy, z nichž jedna zakládá neplatnost smlouvy a druhá nikoliv. Pravidlo priority výkladu nezakládajícího neplatnost smlouvy se tedy uplatní pouze za předpokladu, že výklad nezakládající neplatnost smlouvy je vůbec možný (tj. že se ještě jedná o výklad ve smyslu zjišťování obsahu právního úkonu a nikoliv už o nahrazování, měnění nebo doplňování projevu vůle). V posuzovaném případě však bylo postaveno najisto, že sjednaný předmět smlouvy o převodu nájemních smluv (jeho rozsah a konkrétní vymezení) není objektivně zjištěitelný – závěr o platnosti smlouvy tudíž ani „nekonkuroval“ jako alternativa jedinému možnému závěru o její neplatnosti pro neurčitost vymezení předmětu smlouvy o převodu nájemních smluv.“*
19. Dále žalovaný k námitce žalobkyně, že pokud měl prvostupňový orgán pochybnosti ohledně souhlasu s převodem ze strany vlastníků pozemku, měl ho vyzvat, aby doplnil potřebné dokumenty, uvedl rovněž na str. 5 napadeného rozhodnutí, že *„Z předložených Smluv o převodu nájemních smluv nelze zjistit, co je obsahem (předmětem) převodu. Ani předložený Dodatek ke Smlouvě o převodu nájemních smluv ze dne 1. 1. 2016 tuto vadu neodstranil.nezbývá než připomenout, že Fond vyzval společnost FLOMAE dne 23. 5. 2017, aby doložila kompletní pachtovní smlouvy uzavřené mezi firmou Farma Pavlíkov a společností FLOMAE, dále Fond společnost FLOMAE vyzval dne 28. 6. 2017 a 29. 3. 2019 k doložení všech dokladů upravujících užívání jednotlivých dílů půdních bloků. Právní zástupce vytýká Fondu, že mu jsou jednotlivé nájemní smlouvy známy z jeho úřední činnosti, pak ale měla společnost FLOMAE označit důkazy, kterých se dovolává ve smyslu ustanovení § 52 správního řádu a jasně je konkretizovat.“*
20. Námitky v prvním žalobním bodu shledal soud nedůvodné a následujících důvodů:
21. Dle ust. § 2201 a násl. občanského zákoníku lze za náležitosti nájemní smlouvy označit identifikaci pronajímatele a nájemce, předmět nájmu a nájemné. U smluv o převodu nájemních smluv tak lze očekávat obdobné náležitosti, aby bylo zřejmé, kdo, co, na koho a za jakou cenu přenechává předmět nájmu k dočasnému užívání. Přinejmenším je nezbytné označit smluvní strany převodu tak, aby nemohla být zpochybněna jejich totožnost a předmět převodu tak, aby byl jednoznačně identifikovatelný (zde smlouva, která je převáděna).
22. V posuzovaném případě smlouvy o převodu smluv předložené žalobkyní obsahují označení smluvních stran, platnost smlouvy, ustanovení o výpovědi, datum a podpisy stran smlouvy. Předmět převodu je v těchto smlouvách označen zcela obecně, tedy toliko, že se jedná o převod nájemních smluv z jednoho subjektu na druhý. Tyto smlouvy, jichž by se měl převod týkat a které by měly být předmětem převodu, však nejsou žádným způsobem blíže označeny. Není zřejmé, kterého dne měly být dané smlouvy uzavřeny, jakých

pozemků se měly týkat apod. Z daných smluv o převodu tak nelze zjistit, které pozemky má žalobkyně nově užívat. Tutéž vadu lze vztáhnout i k „Dodatku ke smlouvě o převodu nájemních smluv“ ze dne 1. 1. 2016, z něhož vyplývá, že navazuje na Smlouvu o převodu nájemních smluv ze dne 1. 1. 2016, avšak opět v něm abscentuje konkretizace předmětu, tedy o jaké nájemní smlouvě se jedná, z nichž se práva a povinnosti převádí.

23. Soud se zejména nemohl ztotožnit s tvrzením žalobkyně, že pro určení předmětu smluv postačuje označení příjmení pronajímatele, popř. příjmení pronajímatele s kombinací s uvedením města. Pouze z těchto údajů totiž není možné seznat, jaké nájemní smlouvy jsou předmětem převodu (zda všechny či jen některé z nich) či zda se jedná o nájemní smlouvy uzavřené jen s jedním konkrétním nájemcem či s více různými nájemci. Údaj města je nadto rovněž neurčitý, neboť nelze seznat, zda se jedná o bydliště pronajímatele či jiný údaj (např. obec, v níž se nachází půdní blok). Tyto nedostatky nelze v žádném případě zhojit tvrzením, že správnímu orgánu jsou jednotlivé nájemní vztahy známy. I kdyby tomu tak bylo, k převodu smluv je nezbytné předložit platný právní titul užívání půdních bloků, kterým je (mimo jiné) dostatečně určitá smlouva o převodu konkrétního předmětu smluvního ujednání. Nelze po správních orgánech požadovat, aby se domýšlely, jakých nájemních vztahů se má daná smlouva o převodu týkat. Smlouvy předložené žalobkyní jsou natolik neurčité, že nemohou způsobit žádné právní účinky. Jako takové jsou tedy rovněž nezpůsobivé k prokázání změny uživatele konkrétně určených půdních bloků za účelem aktualizace evidence půdy.
24. Není možné přisvědčit ani námitce, že je zde třeba aplikovat zásadu, podle níž je třeba na právní jednání hledět spíše jako na platné než jako na neplatné. Tato zásada zakotvená v ust. § 574 občanského zákoníku není na danou věc aplikovatelná, neboť z předmětných právních jednání není vůbec zřejmé, čeho by se měly týkat. Nelze se tak domáhat platnosti právního jednání, které je co do předmětu zcela neurčité. Výše uvedeným ustanovením občanského zákoníku nelze zhojit vadu smlouvy spočívající v chybějící podstatné náležitosti.
25. Námitku žalobkyně, že nebyla intervenčním fondem upozorněna na nedostatky předložených smluv a vyzvána k doplnění, soud považuje taktéž za nedůvodnou, neboť ze správního spisu vyplývá, že prvostupňový orgán žalobkyni opakovaně (výzvami ze dne 23. 5. 2017, ze dne 28. 6. 2017 a ze dne 29. 3. 2019) vyzýval k předložení důkazů, které by osvědčovaly, že užívá konkrétní půdní bloky, přičemž ve výzvě ze dne 29. 3. 2019 intervenční fond zdůraznil, aby účastníci předložili prokazující právní důvody užívání k dílům půdních bloků ke dni ohlášení, tj. 11. 4. 2017. Žalobkyně tak byla opakovaně vyzývána k doložení potřebných podkladů a muselo jí být zřejmé, že jí dosud doložené podklady jsou nedostačující. Pokud byly dle tvrzení žalobkyně některé nájemní smlouvy známy intervenčnímu fondu, měla žalobkyně tyto smlouvy řádně označit ve smyslu § 52 správního řádu. Tvrdí-li žalobkyně, že vlastníci pozemků postoupení práv a povinností ze smluv vždy akceptovali, mohla své tvrzení doložit správnímu orgánu, když ji k tomu shora uvedenými přípisy vyzval. Nelze tedy úspěšně namítat, že by žalobkyně nebyla v průběhu řízení vyzývána k prokázání titulu k užívání půdních bloků. Lze dodat, že rovněž dohody o užívání jednotlivých půdních bloků, které doložila žalobkyně, jsou neurčité, neboť neobsahují identifikaci jednotlivých půdních bloků (či jejich částí), které mají být užívány. Nadto například z dohody ze dne 28. 2. 2018 s více subjekty není zřejmé, kdo má být uživatelem (konkrétních) půdních bloků, jinými slovy, kdo je druhou stranou dohody.

26. Stejně tak byla žalobkyně vyzvána k doložení písemné dohody odstraňující vzájemný rozpor. Ve věci již dříve uzavřené nájemní smlouvy ze dne 10. 8. 2011 tak mohla žalobkyně v reakci na výzvu intervenčního fondu odstranit rozpor mezi vzájemně si konkurujícími nájemními (pachtovními) smlouvami. Žalobkyně však žádnou písemnou dohodu nedoložila. Ve smyslu ust. § 1763 občanského zákoníku má právo užívat věc osoba, které bylo toto právo poskytnuto nejdříve (totéž ostatně tvrdí i žalobkyně v podané žalobě). I zde však žalobkyně namítala, že nebyla vyzvána k doložení, že původně uzavřená nájemní smlouva již pozbyla platnosti, přestože (jak je výše uvedeno) k tomuto vyzvána byla.
27. Soud proto uzavírá, že námitky v prvním žalobním bodu shledal nedůvodnými, neboť žalobkyně ve správním řízení nepředložila platné (a určité) právní tituly k užívání konkrétních půdních bloků či jejich částí, a to přestože k tomu byla správním orgánem vyzvána.
28. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně brojí proti formálnímu způsobu vypořádání námitky podjatosti proti Ing. J. K. Ani tento žalobní bod není důvodný, byť lze souhlasit s žalobkyní, že žalovaný se s touto námitkou vypořádal poměrně stručně. Předně je nutno poznamenat, že žalobkyně námitku podjatosti podala až poté, co bylo ve věci v prvním stupni rozhodnuto v její neprospěch. V námitce proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně tvrdí, avšak nedokládá, že námitku proti postupu Ing. K. podala u žalovaného v jiné věci již v minulosti. Lze proto racionálně předpokládat, že v takovém případě by žalobkyně o podjatosti Ing. K. musela mít povědomí již v počátku tohoto správního řízení. Přesto v daném řízení nevznesla námitku podjatosti a neprotestovala, když Ing. J. K. v tomto řízení vydával listiny a činil další úkony. Námitka podjatosti podaná až po vydání prvostupňového rozhodnutí se tak z tohoto pohledu jeví účelově.
29. Žalobkyně se v námitce dovolává vztahu Ing. K. k jiným účastníkům řízení a k Ing. Pavlu Strnadovi, který měl zastupovat v tomto a v jiných řízeních žalobkyni, přitom však svá tvrzení nijak důkazně nepodpořila. Námitka, že Ing. K. měl mít přátelské vztahy s druhem a bratrem paní M. K., která byla rovněž účastnicí správního řízení a které jmenovaný pracovník vyhověl, se jeví nepřipadnou z tohoto důvodu, že prvostupňové rozhodnutí (vyhotovené Ing. K.) nijak tuto účastnici na úkor žalobkyně nezvýhodňuje, neboť ani paní K. nebylo tímto rozhodnutím vyhověno v tom smyslu, že dostatečně neprokázala svůj právní důvod užívání. V rámci prvostupňového rozhodnutí bylo pouze deklarováno, že právní důvod užívání k posuzovaným pozemkům p.č. 1926/32 v k.ú. Pavlíkov a p.č. 148, 170 v k.ú. Chlum u Rakovníka svědčí na základě smlouvy o nájmu ze dne 10. 8. 2011 paní K. K tomuto závěru dospěl prvostupňový orgán na základě spisového materiálu, ze kterého nevyplývá, že by tento nájemní vztah byl ukončen (viz str. 8 prvostupňového rozhodnutí). Při absenci důkazů o ukončení nájemního vztahu nemohl intervenční fond dojít k jinému než ke shora uvedenému závěru. Skutečnost, že tento závěr nevyhovuje žalobkyni, však nelze považovat bez dalšího za důkaz podjatosti Ing. K. Prvostupňové rozhodnutí je srozumitelné a závěry v něm obsažené vychází ze správního spisu a podkladů, které účastníci v průběhu řízení doložili (či nedoložili). Jinými slovy, ze správního spisu nevyplývá, že by tento pracovník nejednal nestranně, když prvostupňovým rozhodnutím nebylo vyhověno žádnému z účastníků řízení, a i z tohoto důvodu soud shledal námitku podjatosti za zcela nepodloženou a druhý žalobní bod nedůvodný.

30. Ze shora uvedených důvodů tak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. února 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu